

בס"ד ה' סיון ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 19: 26
צאת השבת - 20: 17
רבנו תם - 21: 13
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 965
@ השבת לא אומרים "צדקתך".
@ לא אומרים תחנון עד יג' סיון.
@ ביום ראשון הבעלי"ט יחול "חג השבועות".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטי"דין: "יודי איטי"
(שופטים יג)
השבת מט' לעומר
פרקי אבות - פרק ו'

ברכת הלבנה
יום שני בערב

פרשת צ"א

פרפראית

בעשרת הדברות הראשונות אין את האות ט', הואיל וסופן להשתבר, וכדברי רב אשי: חס ושלום פסקה טובה מישאל, אי"ר יהושע הרואה ט' בחלומו, סימן יפה לו, שהפעם הראשונה שהאות ט' כתובה בתורה היא המילה טוב - "כי טוב". (בבא קמא נה)

בברכת יעקב אבינו ליהודה כתובות כל האותיות חוץ מהאות ז', והטעם, לפי שמלכות יהודה אין עיקר ניצחונה בכלי זיין כשאר האומות, כי החרב ירושה לעשו... (רבנו בחיי בראשית מט, יג)

בפרשת ביכורים אין את האות ס', וכתב בעל הטורים: **טנא** בגימטריה = 60, רמז לביכורים, שהם אחד משישים ולכן נעלמה האות ס'. (דברים כו, ד)

עד הפסוק "ויסגר בשר תחתנה" לא כתובה האות ס', כיון שנבראה חוה נברא שטן עמה. (מדרש ב"ר יז, ו')

בברכת המזון חסרה האות פ'. כתב ה"באר היטב": לרמז שכל מי שבירך ברכת המזון בכוונה אין שולט בו לא אף ולא קצף, ומזונותיו מצויים לו ברווח ובכבוד כל ימיו (או"י"ח קפ"ה א')

אין בפרשת המנורה אות ס', וכן במעשה בראשית, לומר כי במקום נר, אין שטן ואין מזיק, ובזכות נ"ר מצוה ותורה אור" סותם פיו של שטן מלהסטיין. (בעל הטורים)

מנין אותיות של עשרת הדברות בפרשת יתרו הוא **שש מאות עשרים**. בהן שבע אותיות יתירות: כנגד שבע מצוות בני נח. וכנגד שבע קולות, שניתנה בהן תורה. כנגד שבע מצוות דרבנן. נגד 'עמודיה חצבה שבעה'.

מלנייני הפרשה:

- ← מיפקד בני לוי ומשפחותם וחלוקת תפקידיהם.
- ← מצוות שילוח טמאים מן המחנה - שיהיה המחנה קדוש וראוי שתשרה בו שכניה.
- ← מצוות אשם גזילות - להסיר הרע מן המחנה אשר יביא למריבה וקטטה.
- ← דין הסוטה - להסיר הקטטה מן הבית.
- ← דין הנזיר - להסיר מלחמת האדם עם נפשו.
- ← ברכת כהנים - שפע ברכה כתוצאה מדבקות ההשגחה האלהית. אמנם, השיא מגיע רק לאחר העמל שבדרך: **שלום פנימי, שלום הבית ושלום העם.**
- ← פירוט קורבנות הנשיאים ביום חנוכת המזבח.
- ← "כה תברכו את בני ישראל" (וי כ"ג)

אל תחפשו את המצוינים והחשובים, את הגדולים והצדיקים דוקא, אלא "כה תברכו" כמות שהם, תברכו את בני ישראל, **כל יהודי ראוי להתברך**. (רבי ישראל ממודז'יץ)

← "ויחן עם ישראל" (י"ט ב')

רש"י: ויחן כאיש אחד בלב אחד. "ויחן" מלשון "יחן" – האחדות האמיתית תיתכן רק כאשר יהודי נושא חן בעיני רעהו. (רבי יצחק מוורקה)

← "והייתם לך סגולה" (י"ט ה')

תהיו כמו "סגולי", שבכל צד אשר אתה מהפכו הריהו נשאר בצורתו "סגולי". **הבטחה יש כאן לישראל שלעולם ישארו בצביונם וצורתם**, ומאורעות הזמן לא ישפיע עליהם לשנותם. (רבי דוד מלעלוב)

← "מישה ידבר" (י"ט י"ט)

"ידבר" לא נאמר, אלא "ידבר" – בכל דור ודור "משא ידבר" עם כל אחד מישראל, כל מי שבא לטהר ולקבל עליו עול תורה, משפיע עליו משה מדיבוריו. וכבר אמרו חז"ל (תיקוני זוהר ס"ט) 'איתפשטותיה דמשה בכל דרא ודרא ובכל צדיק וצדיק'. (בית אהרן - קרלין)

← **וכפר עלינו מאשר הטא על הנפש**" (וי י"א)

רש"י: שציער עצמו מן היין. מוכן למדו חז"ל כל היושב בתענית נקרא 'חוטא'. ומדוע? כי אדם המתענה צריך להתעלות במדרגות הקדושה, ואדם זה נשאר יושב במקומו והתענית לא השפיעה עליו כלל מבחינה פנימית, אין זה אלא סיגוף ללא שום תועלת, ולכן נקרא חוטא. (כתב סופר)

פינת הניבים והפזמונים

לדון גזרה שנה = אחת משלוש עשרה המדות שהתורה נדרשת בהן. לפי מדה זו קיים למדו מקביל מדין לדון על יסוד מלים דומות או מאמר דומה שהובא בתורה.

דוגמה: קשה מאוד למצוא את הקשר בין "מלחמת ששת הימים" ו"מלחמת יום הכפורים" ובין הלחימה בלבנון, ועל כן אין לומדים מהן גזרה שנה.

מקור: תלמוד לומר "קרח" [י"קרא כא ה] = "קרח" [דברים יד א] לגזירה שנה - מה "קרח" האמור בפסוקים על קרח וקרח - אף "קרח" האמור ב"ישאל - על קרח וקרח [ספרא, ויקרא פרשת "אמר"] - פי'דעו, כל יהודי הוא ישראל או לוי או כהן. (ניבונכו)

הסירו מכתול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדיניים "לדעת" ו-"חידושי" : <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

נפלאות מגילת רות

מגילת רות פסוקיה מתחילין באות **ו** חוץ משמונה **פסוקים** שלא מתחילים באות **ו** וכתב בעל הילקוט הטעם משום שרות דבקה בברית שנתנה לשמונה ימים (לקו"ש רות)

ונראה לומר טעם אחר דהנה המספר **שמונה** בא לרמוז על **דוד** דהיה **שמיני** באחיו כדכתיב "איש אפרתי מבית לחם יהודה ולו **שמונה בנים**... **ודוד** הוא הקטן" (שמואל א)

חוקרין מגילת רות בחג השבועות המרמזת על קבלת מצוות התורה דהנה **רות** גימט' 606 ובצירוף 7 מצוות בני נח הרי **תרי"ג**.

אמר משה לה' "שלח נא **ביד** תשלח" (שמות ד יג) דהנה תיבת **ביד** הכוונה למשיח ראשי תיבות **דוד בן ישי** ותיבת **נא** בצירוף עם **יד** כדכתיב "שלח נא **ביד**" יעלה תיבת **אדני** הוא השם שפעלה רות על ידו להכין את כסא משיח בית דוד. (הרב אברהם הכהן הי"ו)

שמות חג השבועות טמונים באותיות החג: **ש**=שבועות. **ב**=ביכורים. **ו**=בסיוון. **ע**=עצרת. **ת**=תורה - מתן תורה.

בניד כשתילי זתים - חינוך

לחג השבועות ערכים חינוכיים רבים והבולטים שבהם:

א. בזכות האחדות - מעמד הר-סיני התאפשר רק בזכות אחדות מושלמת של כל בני העם, כמו שכתוב "ויוחן שם ישראל".

ב. נעשה ושמע - אם הקב"ה בכבודו ובעצמו רוצה לתת לנו את התורה, שהיא ספר "הוראות החיים", לא שואלים מה כתוב בה, אלא מקבלים אותה מיד ואח"כ לומדים את הכתוב בה.

ג. אמונה בה' אחד - מעמד הר-סיני התחולל בימים שהעולם כולו עבד אלילים. העם היהודי היה היחיד שהאמין באלוקים אחד, בורא שאין לו גוף ולא דמות הגוף. אמונה זו היא כיום נחלת האנושות כולה.

ד. התורה ניתנת במקום שיש ענווה - הר סיני עמד מבוויש. הוא היה הר נמוך ומה היה יכול לומר ליד ההרים הגבוהים? אמר להם הקדוש-ברוך-הוא: "למה אתם מתרועעים, הריים גבוהים? אתן את התורה דווקא על הר-סיני, שהוא הר נמוך. כך ידעו הכול, שרק על-ידי ענוה זוכים לתורה".

ה. מצוות הביכורים - לומר תודה - תוכנה של מצוות הביכורים הוא מתן שבח והודיה לקב"ה על הטוב שהוא גמל עמנו בכך שהאדמה נתנה לנו את פרייה.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הללם"

מקום מיוחד לנשים בלע"ה ביננה

פסוקי שמחת

שיעור מרתק ומעניין לנשים בנושא **"מגילת רות"** יתקיים אי"ה בחג השבועות ביום ראשון ו' סיון (09-06-19 למניינם) בשעה 17:00 בבית הכנסת "אוהל מועד" בואי בשמחה ותביאי חברה

בית הכנסת "אוהל מועד" בואי בשמחה ותביאי חברה

רפואה שלימה

רפואה שלימה כלידה קפטיאן בת בתיא הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיו. רפואת הנפש ורפואת הגוף לשנים רבות עם בעלה אברהם

רפואה שלימה

בנימין לוי בן רננה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריו ושס"ה גידיו. רפואת הנפש ורפואת הגוף לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו שירלי

רפואה שלימה

בנימין לוי בן רננה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריו ושס"ה גידיו. רפואת הנפש ורפואת הגוף לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו שירלי

רפואה שלימה

בנימין לוי בן רננה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריו ושס"ה גידיו. רפואת הנפש ורפואת הגוף לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו שירלי

רפואה שלימה

כאסתר אהרניי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיו. רפואת הנפש ורפואת הגוף לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה יוסף

רפואה שלימה

כאסתר אהרניי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיו. רפואת הנפש ורפואת הגוף לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה יוסף

רפואה שלימה

כאסתר אהרניי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיו. רפואת הנפש ורפואת הגוף לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה יוסף

בית הכנסת האשכנזי

ברח' הדרור יבנה 19:30 תפילת מנחה 20:05 תפילת ערבית הציבור מתבקש להגיע לתפילות ולחזק את המניין **"ברוך עם הדרת מלך"**

חג השבועות שחל ביום ראשון

א. אין לטטוח בבית הכנסת או בבית עשבים או ענפי אילן ביום שבת, ומי שרגיל להניחם יעשה כן ביום שישי.
ב. יש להדליק מערב יום שבת נר נשמה גדול, על מנת שיוכלו להעביר ממנו אש לצורך הדלקת אש ביום טוב, ובמיוחד לצורך הדלקת נרות של יום טוב בליל יום טוב במוצאי שבת.
ג. יש להכין בערב שבת שני זוגות פמוטים. אחת לערב שבת, ואחת לליל יום טוב. את נרות השבת ידליקו בערב שבת כרגיל. ואת נרות יום טוב צריכה האשה להדליק אחרי "צאת הכוכבים" ואחרי שאמרה בתפילת ערבית "ותודיענו" או שאמרה "ברוך המבדיל בין קודש לקודש".

ד. את הנרות יש להדליק לפני הקידוש. מי שנוהגת לברך "שהחיינו" על הנרות בכל יום טוב תברך גם ביום זה. אם הדליקה נרות אחרי הקידוש אינה יכולה לברך "שהחיינו".
ה. בתפילת ערבית אומרים "ותודיענו" והוא במקום "אתה חוננתנו". אם שכח לאומרו במקומו וזכר לפני שאמר "ברוך אתה ה' מקדש ישראל והזמנים" אפילו לפני "ברוך אתה", יאמר "ותודיענו" ואחר כך יאמר "והשיאנו". ואם הזכיר שם ה', אינו חוזר. (עיין שולחן ערוך תקצט. כף החיים ס"ק ב).
ו. אין לעשות שום מלאכה האסורה בשבת גם אם היא מותרת ביום טוב, עד שיאמר "ותודיענו" בתפילה, או אחר התפילה יאמר "ברוך המבדיל בין קודש לקודש".

ז. מברכים בקידוש שעושים במוצאי שבת המש ברכות וסימנם יקנה": יין, קידוש, נר, הבדלה, זמן:

יין - בורא פרי הגפן.
קידוש - אשר בחר בנו וכו' מקדש ישראל והזמנים.

נר - בורא מאורי האש (ויסתכל על הנרות שהדליקה האשה).
הבדלה - ברוך אתה ה'... המבדיל בין קודש לקודש.

זמן - שהחיינו. (עיין שולחן ערוך ס"י תע"ג א').

ח. אם שכח וקידש קידוש רגיל ללא הבדלה - יעשה הבדלה בשעה שזוכר. וכיצד יעשה הבדלה זו? אם נזכר בתוך הסעודה ורגיל לשתות יין בסעודתו, יקח כוס בידו ויברך "מאורי האש" ו"המבדיל". ואם אינו רגיל או שזוכר אחרי האוכל - יקח כוס יין בידו ויברך ג' ברכות "הגפן" "מאורי האש" ו"המבדיל". (עיין כף החיים שם ס"ק כג, כד).

ט. אסור לומר בשבת: "אני הולך לישון כדי שיהיה לי כוח להשאר ער בליל שבועות". אבל מותר לחשוב. (מ"ב רצ ס"ק ד).

י. מותר להוציא אוכל קפוא מהמקפיא ביום שבת בכדי שיופשר לסעודת יום טוב אולם אסור להניחו על הפלטה שיתחמם.

יא. ביום שבת ישתדל להתפלל מנחה מוקדם ולאכול סעודה שלישית בשעה מוקדמת לפני זמן מנחה קטנה (שעתיים וחצי לפני השקיעה). וכל זה בכדי שיאכל את סעודת ליל החג בתיאבון (שולחן ערוך תרלט סע"ג). אם עבר הזמן הזה ולא הספיק לאכול, יאכל סעודה שלישית אך לא יאכל בה יותר מ"כביצה" לחם (54 גרם - כשתי פרוטות - רמ"א תקכט סע"א א').

יב. אין לערוך את השולחן ביום שבת לצורך החג, ואין לחתוך סלט או להכין שאר מאכלים משבת לצורך החג. (כף החיים תמד).

יג. פשט המנהג בכל תפוצות ישראל להיות ניעורים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה, עד עלות השחר, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש "חסידים הראשונים לא היו ישנים בלילה הזאת, והיו עוסקים בתורה וקוראים את התיקון שנדפס בספר קריאי מועד".
יד. יש להזהר מלדבר שיחת חולין ודברים בטלים בלילה הזה, ולא יאבד זמן יקר זה בשיחה בטלה, ויושב בטל כישן דמי ולפני חצות הלילה יש לקרות קריאת שמע.

טו. אין לברך ברכות התורה אלא עד אחרי עלות השחר.
טז. יתגבר כארי בתפילת שחרית לבל יתן שינה לעיניו ולעפעפיו תנומה, שלא יצא שכרו בהפסדו.

יז. נוהגים לאכול מאכלי חלב בחג השבועות לרמוז על התורה שנמשלה לדבש וחלב, כמו שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך".

מכל מלמד השכלתי מנהג אכילת מאכלי חלב

ידוע המנהג לאכול מאכלי חלב בחג השבועות. טעמים רבים הובאו למנהג זה, מהם על דרך הפשט, הרמז, המוסר ועל דרך הסוד.

א. התורה נמשלה לחלב, שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך".

ב. בשבועות ניתנה התורה, ובמתן תורה הוזהרו בני ישראל על כל התורה: איסור נבלה ומצוות השחיטה, דיני הכשר הבשר וכד', וכיוון שלא יכלו באותו יום להכין את כל הדרוש לאכילת מאכלי בשר, בעקבות דיני ההכשר החדשים שקיבלו, הוכרחו לאכול מאכלי חלב.

ג. חלב בגימטריה 40 - כנגד 40 יום שעשה משה בהר סיני.

ד. גבינה מזכירה את השם "גבנונים", שהוא אחד משמותיו של הר סיני.

פרפראות לשבועות - מגילת רות

"וביום הביכורים בהקריבכם מנחה חדשה לה' בשבועותיכם" ראשי תיבות "מחלב".

סכום האותיות ח-ל-ב בגימטריה 8+30+2=40, כנגד 40 יום שעשה משה בהר סיני.

10 זמני רעב היו ויהיו בעולם:

- 1. בימי אדם, 2. למך, 3. אברהם, 4. יצחק, 5. יעקב, 6. בועז, 7. דוד, 8. אליהו, 9. אלישע, 10. לפני ביאת המשיח יהיה סוג רעב אחר "לא רעב ללחם ולא צמא למים, כי אם לשמוע את דברי ה'".

ד' דינים אנו למדים ממגילת רות:

- א. דיני גרות, ב. קנין סודר, ג. שמותר לומר לחברו שלום בשם ה', שנאמר "ויאמר לקוצרים ה' עמכם". ד. שבע-ברכות בעשרה, שנאמר "ויקח עשרה זקנים".

"שם האישי אשר עשיתי עמו היום, בועז".

קשה, והרי היתה צריכה לומר "אשר עשה עמי", כי הרי בועז עשה לה טובה. אלא לומדים מזה, שיותר ממה שבעל הבית עושה טובה לעני, העני עושה טובה לבעל הבית (חז"ל)

שמואל הנביא כתב את מגילת רות, כדי לספר יחוסו של דוד. והטעם שקורין מגילת רות בשבועות: א. מפני שדוד נולד בשבועות, ומת בשבועות. ב. מפני שלא ניתנה תורה אלא ע"י יסורים ועונש כמו נעמי ורות. ג. כדי לחזק תורה שבעל פה, מפני שכתוב בתורה "לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה'" ואמרו חז"ל "עמוני" ולא עמונית, "מואבי" ולא מואבית, וזהו תורה שבעל פה, ומזה שלמדנו בתורה שבע"פ הותרה רות המואביה להינשא לבועז.

להחזיר את האור לנשמה!

שמי יוסי (שם בדוי), אני בסך הכול כבר 14 שנים בתהליך התשובה. הייתי אלוף הארץ בספורט אתגרי. אני בא מבית דתי כזה... ואני זוכר את עצמי עד גיל 13, 14 עם ציצית וכיפה, ובגיל 16 מוריד את הציצית ואת הכיפה וכל המשפחה שואלת אותי: "יוסי! למה?" תשובתי הייתה מאוד ברורה: "ככה!"

אני נזהר מלהגיד: "חילווני". עם ישראל זה עם קדוש, זה עם יקר. עם ישראל הוא מיוחד... קצת, מנקים את האבק ורואים דברים נשגבים.

בגיל 28 נכנסתי קצת לאורות... בעולם העסקים ובשיא שלי ניהלתי חברה שהיא בעצם מפעל חיי, חברה שיש לה 140 חדרי כושר...

היה לי הכל אבל בעצם לא היה לי כלום אני זוכר את התחרות האחרונה שלי... הגעתי לתל אביב... הייתי מאושר, הייתי בפסגת העולם... אבל אחרי שבוע מישהו שבר את השיא שלי, ניסיתי לחפש את האושר בעולם החומרי ולא מצאתי...

יום אחד הלכתי עם חבר לומר קדיש על אמה שלו... נכנסנו לשיבה בבני-ברק, ובסמוך כשעברנו במסדרון שמענו מאחד החדרים רב שצועק לעבר התלמידים שלו: "איזהו העשיר? השמח בחלקו!" ואני כבר חולף על פני החדר כמה מטרים ועוצר פתאום ושואל את הרב: "מה אמרת? מי הוא העשיר?" הוא אמר לי: "השמח בחלקו". פתאום הכל כמו מגדל קלפים התמוטט לי! אני מסתובב עם זה שבועיים ואומר לעצמי: אני רוצה להיות עשיר, אז אני צריך להיות שמח בחלקי... זה לא יבוא מעוד בצע כסף ופרסום.

שנתיים לאחר תחילת התהליך של התשובה שלי אני מחליט לעמוד בבית במרכז הסלון ולהתפלל תפילת ערבית... כמה אפשר לברוח מזה? כשאשתי הייתה באה הביתה ואני קורא פרקי תהלים, הייתי מיד סוגר את הספר כדי שהיא לא תתפוס אותי.

פעם אחת אשתי הפתיעה אותי והחליטה שהיא לא מקישה על הדלת... היא פותחת את הדלת ופתאום היא רואה אותי עומד באמצע הסלון והיא אומרת לעצמה: "יש לי לולב בברכה הסלון!"

אחת הפעולות הראשונות שעשיתי, היא אחת הקשות, בפרט כמו בבית שלי בתור בליינים - איך אתה מפסיק לנסוע בשבת מבלי לצער את אשתך? זה קונפליקט, הרי זה ברור שאם תפסיק לנסוע בשבת אשתך תהיה עצובה... אבל הקדוש ברוך הוא ישמח אותה.

בתחילת הדרך של התשובה אשתי וילדיי עדיין ראו טלוויזיה. מאז לא רואים, זה פשוט הסתדר להם בשכל, אבא חוזר בתשובה... אמא מתעכבת עוד קצת... מותר לה.

וכבר בתחילת דרכי הבנתי שאני בניסיון... התפקיד שלי היה "להמתיק" לסביבה שלי את המהלכים שלי. פתאום אני הולך לשלוש תפילות, לא לאחת בלבד, פתאום אני אצל חמותי ואני מברך לפני שאני מכניס דבר לפה... וכל פעולה כזו - זו עבודה.

שבת מגיעה, מה אני עושה? אשתי כהרגלה בקודש מזמינה אותי לרכב, כשהגענו לכיכר המרכזית אשתי עושה פרסה... אני מסתכל במראה ושואל את עליזה: "עליזה, הכל בסדר? לא שכחנו משהו?" היא אומרת: "לא, הכל בסדר!" מגיעים הביתה, אני רואה שאשתי

יושבת על הספה ואומרת לי בדרמטיות: "יוסי, לא נוסעים בשבת!" אני אומר לה: "עליזה, מה זאת אומרת?" היא עונה לי: "מה אתה חושב, שלא ראיתי אותך? אני הסתכלתי אליך מהרגע שיצאנו מהחניה. אני בוחנת אותך מאז וכשעשיתי פרסה ראיתי שזולגת דמעה מעיניך... ועם אמת כזו אני לא מתווכחת! עם אמת כזו אני לא נלחמת!"

בשבת לאחר התפילות אני מגיע הביתה ואשתי שואלת אותי מה אני רוצה לאכול, ביצה מטוגנת? לקחתי הרבה אוויר ואמרתי: "תקשיבי לי עליזה! אני לא רוצה לאכול מטוגן... אין מבחינתי יותר אש בשבת!" היא עונה לי: "אז אל תאכל!" אז חודש לא אכלתי אוכל חם בשבת.

עובר חודש, אני פתאום רואה פלטה!! היא מארגנת פלטה על השיש ולידה מיחס. אני בגמגום אומר לה: "עליזה... פלטה?! איך זה הגיע?" שימו לב מה היתה תשובתה: "יוסי! איזה מבצע היה היום באור יהודה... שניים במחיר אחד... אי אפשר על כזה מבצע שלא להתלהב". כשנרגעתי שאלתי אותה מה גרם לה לעשות את זה? היא ענתה לי: "עם אמת כזאת אני לא נלחמת!" זוכרים תשובה כזו? אשתי ראתה שמסרתי נפש... שלא עשיתי בכח, בשתלטנות...

הייתה פלטה בבית אחרי חודש, ברוך השם. טהרת משפחה זה סיפור. יום חמישי אחד אני מקבל טלפון למשרד: "יוסי! אני יודעת כמה זה חשוב לך, אבל מחר... אכפת לך מחר לא ללכת לבית הכנסת?" עניתי לה: "אבל מה עם המניין, הקהילה, כל החברים?" היא ענתה לי: "יוסי! זה חשוב לי! לא הייתי מבקשת ממך את זה, אני חייבת מחר ללכת לחברה קצת לנקות את הראש... לקחתי הרבה אוויר, בלעתי הרבה רוק ועניתי לה: "עליזה, אם זה באמת יהיה לך טוב אז אני לא אתפלל מחר במניין, אתפלל יחיד".

ביום שישי אני מוצא את עצמי ב"קבלת שבת" מתפלל בבית. אשתי הלכה לחברה, הייתי שמח כי עשיתי חסד עם אשתי, אבל זה לא הלך בחינם... סיימתי את התפילה ואשתי חזרה הביתה ומשהו היה שם מוזר. היא נעמדת מתחת למשקוף והיא הייתה דומה ל"פלורוסט", ואני אומר לה: "עליזה! אין מקלחת בבית? למה להתקלח אצל חברה?" היא ענתה לי: "יוסי, לא התקלחתי אצל חברה, הייתי ב'מקווה"! אני עומד להתעלף... היא אומרת לי: "טבלתי במקווה, ומעכשו אני לוקחת על עצמי 'טהרת המשפחה'!"

עצרתי את הדמעות... היא אמרה לי: "המקווה נק, מבריק - והבלנית קיבלה אותי בסבר פנים יפות. זה מה שחשוב לך? את זה אני אקח!" וכך זה עד היום... אשתי מוסרת על זה נפש. בעלות תשובה מאוהבות בתהלים...

זה קשר בנשמה. אשתי מבינה שבכל פעם שאני לומד תורה אני הופך להיות מסודר יותר והיא מקבלת בעל הרבה יותר איכותי, כי התורה מזככת אותי... בהנהגה שלי אני מראה לה, כמה התורה מתוקה, אני לא אומר לה את זה במילים, רק מראה לה.

אשקר אם אומר לכם שזה קל. צריך לשבור מידות בשביל זה. אין אדם מקבל ניסיון מהשמיים שאינו יכול לעמוד בו, האדם יתאים את עצמו לתורה ולא את התורה אליו. תודה רבה לבורא עולם תודה רבה לאשתי, תודה רבה גם לכם.